

Bratislava 3. I. 84.

Vážený pane státní úřade,

po návratu domů našel jsem v přední
bedně, s níž jsem měl hodně práce, než jsem
ji obrátil na stranu, kde byla napřavena adresa.
Teprve z ní jsem poznal, že je to Vaše záležitost;
upřímně Vám za ni i za námahu s ní spojenou
děkuji. Přibral jsem ji a ze zbytku myšlen
nejsem že náš vojtek provede regulaci Štávy u Karého,
ale vyškuduje i Žilka.

Děkuji Vám proto i za ně a těším se, že mi
pošlete korektury.

Váš oddaný
Muel.

Pačičkov 26. ledna 34.

Vážný pane rekční šte,

mý jíme tedy s úřadem přestěhování v novém bytě ve
Fornixu a dokončujeme tam poslední adaptace, tj.
demontáž komor a zámků; a tu, vzpomínajíce na
nebezpečí, které nám hrozilo ještě před vánoční a
svatošabatce náš duševní byt s tím, který nás čekal,
vděčně vzpomínáme Vaši pomoci a dispozice, které
jste pro naši spokojenost a dobrou bydlo zařídil. Pišu
proto v čísle množném, poněvadž vyjadřuji výplně
vášni nás všech od Komisarě dle; a jin proto nedávám
tentu list podepsat i všem ostatním, aby to nemělo
zdání demonstrace. Děkujeme i panu doktoru Novomému,
že se tu tak sátičně probil všemi našimi strachami.

Věci mne dále zvěst, že prof. Klecanda mne
hodlá navrhout za člena Satařitovy společnosti; mám
radost, že se seznámím s řadou nových lidí. Ale nechci
svými smluvnými zprávami pokazit drahocnou váš
křoto dopisu.

Váš oddaný
Meuel.

2. T. 34.

Vážení pane rektoriče,

přijedu 9. T. (v úterý) do Prahy, protože večer
mám přednášet jak u Vás, v Umpr. muzeu;
a tu bych Vás prosil, zda bych Vás mohl přijít
před přednáškou, anebo tak o čtvrté hodině po obědě,
k Vaší domů navštívit. Rád bych si s Vámi popovídál
o té univerzitě - mluvil jsem tu ještě s prof. Klican-
em a ten jin spěchá na to, abych už měl doktorát.
V maději, že bych se o to mohl pokusit, dokončuji da-
le práci o vzniku měst na Slovensku ve středověku; chys-
tám ji pro disertační práci i se všemi přílohami sloven-
sky, snad by se to na Váše líbilo. Ale definitivně
se do toho všeho pustím teprve až s Vámi o tom pro-
mluvím - znáte mne nejlépe a rozumně mi to
nejlépe povíte.

Děkuji Vám ještě jednou pane rektoriče, a
sám se je Vás zase uvidím.

Váš oddaný

Mencel

(Pana prof. Jářavce bych pak spolu s prof. Englem
navštívil ve středu dopoledne).

22

Vážený pane,

p. Dr. Zdeněk Wirth,
skromí út. Mšano

Místo: Praha III

Pošta: u sovových mlýnů.

28. III. 1934.

VELIKONOČNÍ POZDRAV!

Vážený pane, s velikonočními
dobrotami a s přání vážení, miřosti
ať nám i všemůž Bůžinec přibí-
má a prosperuje šťastně.

Můj křesťanský pozdrav
směle k vám i k vašim milovaným
v smutném; křesťanský, Bohu
čest; přeje vám všem a všem
kamarádům.

Moje láska vám všem
Milovaným

Prostřední obchodní společnost
Křesťanský ústav
Praha 2, Mlýnská 15

Handwritten signature or mark at the bottom left.

Bratislava 25. V. 34.

Vážení pane sekční řete,

prosil bych vás o laskavou informaci v této záležitosti: v Trenavě provedl minulého roku spojení vnější části, tzv. Spruzelsálu, s vnitřním městem a proto odbočili asi 12^m městských bradel. Podělali jsme jim plánky, jakým způsobem můžeme zase navrhnout, tedy jakousi moderní bránu, a obecní i krajinský úřad nás podporoval v obce, když jsme žádali o realizaci. Nedávno ale v Trenavě jsem se dočetl, že můj paštrnci obce se obrátili na vás, zda a jak se má uzavření provést, a můj jste jim poradil dou pytlony po hranách obvodu. Nevím, co je na té věci pravda; obávám se, že vám něčímí všechno; prošim vás proto za laskavé zadání několika řádek, abych věděl, jak v Trenavě pokračovat.

Jinak máme doma teď samou smrt: tatínek nám více na ložku přijel na návštěvu, ale hned druhý den po příjezdu byl operovaný na hrubou jáčnou horečku šneva, takže celého svého pobytu měl jen k zotavení,

64
a Dobra má čas potíse s oleem, doklávají se jí
z nedovráceného vápného hliníky do solivce, takže to léčí
klidem a pohyby inženýry. A tak všechna práce
ně přes měřicí soji, když si musím brát na
sirektorů takového spítání; v polední době a to
já ale ně lepší, a tak mám naději, že ně za
kautko bude po starobech.

U mýchkem na vás keď často vzpomínáme,
zejména když eteme o vás v novinách - což tu
také máme keď etevy. Zbude-li vám chvíle,
připíše mi laskavě, jak je u vás se kam se letos
chystáte na prázdniny; říkám se, že vás o takových
bude jsem moci navštívit, nepřijedete-li do te' doby
na Slovensko.

Npřímě vás, pane rakéni ně, poždramuji, v
přítuku, a milostivě pamí mku lítam.

Váš oddaný

Mencel

Bonislava 13. IX. 34.

Vážný pane stěm' otě,

v příloze si dovoluji Vám poslat ženin separát, který je
potvrčováním mé práce; vyjde tím spíše i barok.
Já ovšem přikládám i přídomek klášterního kostela v Břatěněch,
který jsem před dvěma roky kopal - myslím, že jsem Vám
kdysi o něm psal, že si jej nedovedu mysliti. Letos ve Lvově
jsem zaměřil farní kostel, který má přídomek podobný; oteřavky
jsem z první pol. 14. st., je to Karel Robert, a jich usmolenky
na radiální ohranici také myslím že trčel o tom, že má
před klášterem katedrálou tu jakýsi smysl pro centralnost mchadního
mždřen' byl. Přijdu za příklady, avšak chci jim tak poprosit,
bude-li snad Vy, pane stěm' otě, nebo tím prof. Cibulka,
mít něco z mé bohací práce v paměti, co by ota naší práci
připomínalo, budete tak laskaví a napíše mi při radek;
naš břitiská literatura je velmi zruš. Proto snad o károdích
přichom si ote'vci popovídali.

My leto s ženou objeli Hrenskem a zpracovali zase
další část tradic, máme už letně dvě hiting za sebou;

Čím dál, tím jasněji vyniká velkolepost opemění ze 16. stol.,
kdy Slovanská opravdu ve střední Evropě vedlo; máme tu
totužky dymu ↘ až v prvním zřícení kol 1540-50, Já to
koby až mám vichrný domy, keď je protrechují a stávkou
vícemnoh; ovšem že ukončení otav mnohých prací ještě asi
3-4 roky potrvá. Šástrník společenst by pak své vydala jako
potravování práce Eisenov.

146
Měti jme tu na návštěvě pana prof. Hecha, byl jsem
rád, že jsem ho poznal; usjeli jsme si na Šamoyirský a
Güterský hotel a do „Kormoránů“ ngerovce. Š. Hofman se k
velké žalosti nás všech nemůže odhodlat jít na dovolenou,
ačkoli to denně prosteje, že napítí až ještě přijde; řijeme
proto až přes týden ve vyjimečném stavu. Během nřivodně keď
jsem breškný a drogný, a občas nřpromeneme i na Vaš,
hane oknění rže, že bychom Vám jich natřpili, esjia bytke
med, přijel-li bytke jax k nám na Slovanko.

Zpřítel bych se Vaš, jist jste zřalili dovolenou, kde byla
milostivá paní s Boženkou ale vřm, že se k tomu dostaneme
až o vánoce, a je mi vřto, když se jax ržeť tak nřřivně
omlouvá; přochazují přto Vaš i milostivou paní a Božence
laskavě vyřidě přdřas mé ženy, vřm - potřněl - je přád
tak šenká, jist ji Boženka, před - i předně viděta.

S upřimým přdřasem Vaš

Mencel.

Račičkov 20. 1. 35.

Vážný pane skvělý šé,

Snad vás překvapím ve vašich redaktorových starostech ne právě příjemně, přikládám-li šrovo 20 stránek o bl. Aněře; čítal jste několik pozdrusk, a mo mi to pod rukou narostlo tak velké. Myslím ale - jako všichni mladí autoři - že je v tom několik nových podnětů, a tak bych prosil o pohostinství v Paměťkách pro celých svých 19 stránek + předložený náčrtek. Před rokem jsem vám poslal Nové Město nad Váhem a Bzovík; to Nové Město má souvislost s českým uměním, o to bych také prosil za uvážení; Bzovík ale, to je jiný případ zpráva bez Anglických hodnocení, jestli tedy si ji nechdáte ponechat pro některé z budoucích čísel, prosil bych o mi, dal bych to Klecandovi pro "Pravoslav". Ptal bych vás tedy, pane skvělý šé, abyste láskavě zaměnil Bzovík s Aněrou, ta Aněra je aktuálnější, a o soudu Bzovíku sám rozhodl. Pochemu jsem dělal příspěvek do Ročenky, zval jsem si thema: přívod a rozšíření kromějských klenb; chtěl bych tam abážat jejich vznik v dohrobovských knihách kol 1450, jejich rozšíření proti tomu Šmaji i do jiných část přes dolní Rakony (atomi) a pak zjednotit výstavu, s křesťovými jázy do světa.

Již tu dokončuji Klecandovi bratislavský snad, myslím, že to bude mít pěkně. Ihned po vašich pod vašim otivem se zavázala přitras na rbe na 65 kg čisté váhy, máček jme si v lékadně v Brze hned ještě opravit a dát kankéu čim: šéa bráně spi, bráně přibíra, jin bohužel zaboven, rke i šra jí klamí nemoc: byznost. Za to já se tá, Primabalerine "vyhřbam na notivou vzdálenost, když tak tybomě přitob'.

Uvěřímě vás, pane skvělý šé, procharviji a detuji milotivě panu i vám za tak pěkně a tradičně přijetí o vašich. Opravdu ráčí bychom vám je na kroměku letos oplakali.

Váš oddaný

Mencel

V Račiborfu 14. 11. 35.

Vážný pane sekretéře,

nevím ani jak bych Vám poděkoval za tu důvěru, kterou jste mi projevil; věděl jsem více o tom, že Hofman se chystá do Prahy psát, ale nic bližšího mi nevěřel, a sám jsem Vám psát nechtěl - jde o velmi věci a nechtěl jsem Vás obtěžovat. Tím milěji mi bylo Vaše psaní.

Dobolíte-li, napiš mi něco docela nepřímě ve věci. Hofmanův návrh má totiž dvě části; ten druhý v ohledném dopisu není. Jde o toto:

1) Je skutečně pravda, že v některých otázkách, týkajících se konservace techniky, si nejsem dost jistý. Tronfám si bez obav na opravu šedivité stropy, tam mi nemůže přijít nic, s čím bych si nevěděl rady. Loni je to ale u architektní renesančních a barokních. U renesančních bych potřeboval na vlastní oči vidět opravu vyřezávané fronzy, u barokních očišťování stropů omítky od návoní na původní líce a hlavně opravu uměleckých mramorů a glazur; při opravě v Praze jsem mě dost pochybil, ale rozhodovat suverénně rád posmírkem si neuvoluji. Bohužel ideově jsem si jist, co se má glazovat a co ne, ab., ale chytí mi omítková jistota, když-li podnikatel, že se vše nedá technicky opravit, že se musí dělat znovu - zkrátka praktická zenséřnost. Totéž bych potřeboval při opravách plastů a obrazy a fresky; u nás více bylo věci má dr. Wagner, ale rád bych je časem od něho přebíral.

Uhm, pane arcim'š, že už jednání jste mi dal příležitost, abych se seznámil s tím ovšem, když jste mne předtím pam. úřadu v Praze. S dr. Wagnerem jsem tehdy prodělal začátky oprav; jsi. Ložnice v Šare' Boledaři, Edlaudaei Ném. Zrodil se byl jsem nucen na zahájení oprav barokního zámečku. Tam jsem se hodně přiučil; jako náhlý moravčík v šatní službě jsem si všiml své vinné zprávy o národním, jak vypadá kornice a protokol, něčím protis a způsob jímání se šatníkem, a hlavně ideové šatníky oprav: jak moderně doplnit, jak navrhovat (dřevě jsem se velmi pečoval), protože jsem věděl, že šatně v domov. Někdy s Hofmanem jsem tehdy nejvíce narážel. K technické šatně oprav jsem se dostal málo - konečně si všiml, že Wagner tehdejší představil věřit fluidním a na všechno se ucepsal jednoduchý: vzhněně mléko. A tady, v Bratislavě, se práce v konzervaci šatě a maleb je málo: všechno má propachtované keru a kde Majst, kteří, za některé osobní služby Natived. muzea, jsou v něm navrhováni, že ochotní jediné Bechyňe, šatní doba a poctivec; jímých Hofman vesle kbe nenese. Od Bechyňeho jsem pochopil velmi mnoho; všechno mi vždycky pochvě z kvartu ukázał, zejména práce s umělým kamenem a odolajování lomu, ale jinak nezná nic víc než vzhněnou vodu. Keru si Majst jsou velmi opatrní, aby svoji techniku progradili; a Majst jsem dokonce nachytil při omítnutí obratě s omítkami s tím, že zprávně přímě nás informoval; že to Thoda, provádějí právě opravy památek malbistických jsou pro mne dost technicky záhadné. Částečně je toho přičina i ve mně: věděl jsem se vždycky s jinými architektury, keru i malbistů (zejména kamenné), protože s architektem souvlnla, ale svoji malbistů dohře nerozumím; protože z architektury vím, že člověk omítní předně dohře rozumět historického průběhu šatě, než se pustí do její opravy, aby nic nepořekl a neřekl a neřekl a neřekl jejím duchu, neháňal jsem si do opravy šatě a maleb a byl jsem rád, že si to vedli Hofman s Wagnerem.

To jsem tedy měl slabiny, které bych opravdu rád dohře; tady, na šatě, z důvodu své videných to není možné. Proto jsem uvažoval Hofmanův nápad, že bych měl jít dohře do arcim'; dohře je jistě zenský člověk a vážím si ho,

protě znám jeho důkladnost, s níž pracuje. Je-li tam to tedy možné,
pane učení špe, volte k tomu, abych způsob dochování práce ještě mohl
poznat. V čem a ale s Hofmanem rozehájíme, je to, jak to mě učení
nabudečnit. Im to z pam. nářadu z Prahy: to, co jsem tam v oboru
konserv. techniky prochytil, jsem získal jin na společených zájezdech s
F. Wagnerem (který se mi velmi věnoval) na místo samé, kde jsem viděl
opravu ve střešnosti, jak k poradi. Obšel čam, kterým jsem provedl u věřadé,
byl věnován projektorům a věřadováním; na konservaci otázky nebylo pro tom
příležitosti mý místo, je i Wagner omil utavovat na alka. Navrhnal jsem
stomí proto Hofmanovi: nemá to smyslu, abych k méně učil v Romě na
pam. nářadí, utavoval tam bez prior slovenská alka a díval se, jak ostatní
nářadují; lépe by bylo, aby mne dochor čas od čas zavolal na některou
opravu přímo ven, na dvoře, k jejímu zahájení, k poradení a ke
kolaudaci, a pokud možno na různé druhy oprav; hlavně na oprav
krovného interieuru, dřevěných plastik, fresek a obrazů. Za čtrnáct roků by
dřevěných zájezdů mohlo být šest, po 200 korunách režie počítáno je to
200 Kč, byly by aspoň 3 denní, tj. 18 dní (nějaké to laciné ubytování někde v
gymnaziu by mi dochor už opatřil) střešní práce venku; byla by to práce
inkubovní a opravová práce. Protě jde tu o mož učení a nikoliv o výkon ve
prospěch státu, měl bych jin střešní výlohy, které čimí výšly o něco méně,
protože jich máme hltí hltov a chodíme z nářadů řešky. Přít dva méně dále
v Romě znamená pro nářad výdaj $60 \times (28 + 10) \text{ Kč} + 2 \times \text{cena, tj.}$
ani 2500 Kč, kápek bude štěde: ani s Romě, ani zde nebudom mít z
me práce valného množství, a jichně za účty z Romě v tom jistě nejím zahrnutý.

Tím jsem ale u Hofmana narazil, pominavš on sleduje hlavně něco
druhý.

2) Je to : naučit mne být svého šéfa na slovo poslušný a neodporovat mu. Jsem upřímně řečeno : vře někdy ve mně bylo, když vidím, jak Hofman lidem do ucha šibuje, jak je ovdí za nos, jak s ním chce zduřknout svoji důležitost, a zejména když někdy takovými příradavky jako nemohým způsobem zjednání nvaadí architektu a zentalstí. Vlastním příradě ebtm se brávkem, zejména s architektem; chce, aby předem došel mčtí a peme podmínky, na jejichž základě by prac pracoval, když je Hofman k dlouho s nítarem zmetem nedovede správkít, mčmí příradavky do podstaty chčle, když mž je projekt hotov a amí když mž je mčdní kvčleu, neví projektant, zda už je s nčmím úřadem na čístém. Vlastním příradě sbělečím zapomínám, že Hofman je mým šéfem; nčkají mu na nemožnost toho postupu, na nevažnost k nčradu, která mím vzrůka, na to, že d' tak jin šhodíme a zahrnata'váme n' svoji postavení mž dopředu. Přimčmí že Hofmana se to dotýka': vprím mím ale je, pomevadž jíněho východiška nevídám a pognčvám, že pro celých dalších 10 let nemí z této sítace pomoci - proto dotomec jsem nčkal v črtích před 14 dmi pčt. Polčletí, že v této sítaci se mi zdá pčmno nedochč - mým idečlem zřídít sítam leprímčm, začínat se včm nčplně jnovm, čovčm nčplně odzččtkeu pomeč kčd'k novému nčradu, a zahrnovat n' smčmí pomeč toho nčradu by ohledu na Hofmanovy sítachy.

Hofman to včdnos ebtí; proto chce, abych šil na pčmí 2 mčnce k bochorm; pomevadž nčka, ten že mne naučí postmchat. Je pčmí jstě že šmč rakovské štoly, chodí to u nčj v nčradě jako na dvčtrčch a mčkdo n' k nčmu nic nedovčl - zapomčnč včřem, že jím to bochorovy šmčvčnčl a včdomčl; křomčm n' šmčta včpčrčt včmčvč. A proto Hofman nechce pčstoupit na pčmchov pčaci včntu na šmčbč s dočžččmím; nečlaby tu kčm pč nčdní zčvčslot.

Smčchčvčm, pane akčmí šte, včzhodmčtí nčplně na kčs; pčmčžal jstě mi mž kčkč v štodč, že včřm, že mčte na mčstí dočs mčje, aby ze mne byl porčdný mčdnčk a abych, pčkud je dčes včbec mčgčnč, nčkl čo nejčnč žlčševčnč. Mjčk n' renčvkčm včobč; kč'k' mč tu, mčče mne včř a nčklčm pčmčle pemečm pčdčy pod nočama i v brčslavčm

prohledi, kde jsem nikoho z začátku nebral; mimochodem práce tu mám předchystáno až až. Floři mne ale, když už amuseu posledně psal na radnici nebere ten nářad vážně; je-li dnes u nás ochrana památek v očích laické (ale i inkvizitní) většiny malichernost, je u nás kromě toho i omščenost, a tomu bych rád celým svým zidmařím odpomohl; konflikty z toho vznikající neodstraní ani dvojnásobně učím u Sochora.

Napsal jsem Vám tedy, pane sborníku, své názory o celé věci a znovu Vám děkuji, že jste mi laskavě dal k tomu přetisk.

Jejinon radost jste mi ale zmiškolil tím, že jste mi dal poslat posledně díl Křehčevdy. Protože jsem ji měl krátce před tím vypracován z Muzea, přečetl jsem si tam už alon architektura; Vaše generace opravdu má být na co pyšná, když se už dopracovala tak samostatného pohledu do vývoje v celém Československu. Přiznám ^{ale} upřímně, že jsem byl tak o šedesát - věte i renesanční architektuře na Slovensku velmi zklamán - jiná pověst jinými dovy opakuje naše články v „Bratislavě“, ale zklamání to bylo vyraženo, když jsem dočetl pojednání o empirii - to Polák viděl opravdu skromně, tomu ještě dobře rozumí, takže celá jeho vyřetěná práce je opravdu přínosná. K vidět, že stejně jako my se jinon jme doma tam, kde jde o posouzení stylu na stavbě samé, že stejně tak Polákovy přednosti jsou v práci archivní; z archivů vyhubal opravdu cenné prohlednosti; jak zejména o Levoci i konciích - a proto si s Polákem ani nikdy ve vědi přebážit nebudeme. Recenzi ovšem napíšu velmi rád a promluvími ještě s prof. Klecandor, dal bych hlubší pojednání o tom i do „Bratislavě“. Přátel „Bratislava“ mjde v čele s četným článkem, byla za tím cílem v Albertině, a Klecanda dá pom' dohonce reproduktor vnitřny drom' funkční plázy bradu.

Měli jsme tu předem dobor dost ručno, zejména Hofman bude
na tento měsíc ani dlouho vzpomínat - bylo zajímavé pozorovat
několik na Radia, jimiž předem dobor procházel. P. Pochenu jsem
napsal do Ročanky dříve o kroměřských klentách, ubírají tam na
jejich straně z Rakous na sever, snad k mu bude libit a vyhodně ho se
svými tabulkami. Pak mám doporučení švédské dantní dějiny Průběhy,
rozhlasový předem práce o vzniku českých měst mi totiž v mnohem otevřel
oči, takže mohu do té konstruovat život v br. podhradí před založením
města v. 1291; myslím, že mi to vezme Faust do příští muzejní Ročanky.
V květnu si vezmu na 3 týdny dovolenou, přijde sem totiž dvůrek, kdežto v
léte budu táhnout - v září muším na manevry a těžko bychom se v léte vřichmi
v ústředí pak vyprávěti. Žeť si pomalu dokončuje dvoutří trady a města,
ma už velmi pěkný materiál a zůstala si po dlouhou spolupracovníky, kteří
ji kladu v archívech; tohudeť že už vřichmi by přístrojová trady jejížila,
také ji teď cituji jin druhý Gymnáz, Ukazání a zempl'uské. Radě bychom
se Vám přirozue jax doma pochlebili novými přístrojky, k nimž teď musíme
přistat si práci vylopecem zadržadu; na štěstí nám oběma svědčí, že
hubom a žeť přibírá, žeť je letos před zhravá (zaklepávám to) a hlavně
veselá, raduje se ze dumčka a z těžkých časů si nic nedělá. Křovenským
krajem přístá i takový konservace přístroj, jako je dvůrek, a to už je
opravdu důležitý krok v etnografické vzájemnosti; a dokonce tu zavrhují
vešit si prvo a holdují jedinému cívoenému vřinu.

Dočtete-li, pane akcú nfe, až sem, odpovíte mi, že jsem vás zaměstnal
sá dlouhým povídáním; přijmete ještě jednou moje poděkování a
přejeť spřidití milostivě paní mkyprlibení mě i žimno, také Božetku od
mís poždravíte, žina je částo vzpomíná. Váš oddaný

Hencel.

Račistort 30. V. 35.

Vážný pane sekretěře,

děkuji Vám, jak nejlépe dovedu, za tu podporu, kterou jste mi tak láččivě poskytl; hned ráno šel definitivní dopis do Řoma, a píše i já omčasně panu vch. radovi Šochovovi, abych ho požádal, aby mi věnoval několik těch hodin učení. Šikuji Vám, pane sekretěře, že budu hledět při všem tom úřadování jedit tak, abych si Vaši důvěru, kterou jste mi tak důrazným způsobem znovu ověřil, opravdu zasloužil; ať se s Vámi o Vánocích zase sejdu, poděkuji Vám ještě něčtě.

U poslední doby upraňujeme s prof. Lisnerem na dělně definitivně nový číovníkiv úřkov z 1. 1921; bude totiž 5. číovníce na dělně velká slova, kněžina bude formálně přejímat dělně do svého majetku, takže do té doby má být část úřkovu příkryta beton. deskou. Kněžina proto letos povolila na dělně 50.000 Kč, z čehož 30.000 připadá na konvaci mědovělito hradu. Řoma mi šine právě žča, dostala z nadřzení zápal príděšek a už třetí den ju šeptá; na třech to není vájné, už bylo z toho zase dostane. Právě mi ukláda, abych Vám, pane sekretěře, hlumočil i její poručení a mlypřoběmí mlčobíve paní. Já Vám znovu upřimně děkuji a rád Vám budu z Moravy podávat zprávy o své tamní práci.

Neboj se Vám poručit Váš oddaný

Neucl.

Trinec 13. IX. 25.

Vážení pane rakouškové,

prohláím vám vyprošenu
z bratské stěhnice, kde si
-mý mlad národ - bojuje
in vojáky. Lepší následnic
to bratři nemají, a tak
prosim za obdne pomozu
mého vřem. Váš
oddaný sluha

C. 134 „Grafie“, V. J. Chmelíček, Plzeň,
Husova 67.

Vážení Pan

pp. Dr. J. J. Wirth

ukouškové

Praha III

M. Lovcových vřem

V Praze 22. XI. 25.

Vážení pane státního tiskaře,

omlouvám se, že už delší dobu jsem Vám nenapsal, ačtoli příležitosti k tomu by bylo věru dost; odkládal jsem psaní stále a čas ubíhal. Děkuji Vám tedy alespoň oproti za to, že jste mi tehdy poslal knu Pysouk; upravil jsem ho a my ho kšne Hrnštorcký v žněvě pro Horní Město.

Recenzi Čiřok. Vlastivědy jsem tehdy do 14 dnů napsal a dal Krasspinně přelozit do nejrozdověřejší slovečiny, a pan prof. Čiřok mi opatřil jistější proteku a pana xdattra Oincila v Městě; ten slíbil, že ji ihned nverěni, ale pak mi napsal, že ji přídava Hrnštorckému do kn. Pohledor, kde by bude lépe sedět; a Pohledy upřty zabím jen za tpeu, kde se materiál dodány do května, takže moji recenze má vyjit až v číslu, které k led kšne. Je záo pro mne proto velmi nepříjemné, že jsem nemohl zhorit nakladateli přes jeho nřuce dnů, ale mabím čiřopinnu opravdu ucházeti tak oproti.

Podlejší dobou se zavrtává do kolonizace Slovecka v XIII. stol.,
abych správně dával našim paměťky, a tu se mi mnoho otevřelo,
čemu jsem dříve nerozuměl; tak na př. písařky Bratislavy (zabývané
král. města vedle svého tábora) jsem mluvil jmen. Při té příležitosti
jsem rozdával návod, který jsem kdysi vypracoval k Novému Městu n. V.;
tehdy jsem tam podle madar. literatury psal o zřízení města, ale
zpráva z r. 1253 k h'ba'ju udělení úkolů král. hodnostem; první bych
tá's proto, kame někdy řík, aby se laskavě přiložený nový
konjovany' návod složil na místo svého do té mě' práce o novo-
městskému kásele. Dem rád, že se jistě vysvětlily, že to mohu
změnit.

Jenže Bratislavský brad vyjde ved' něčdy v > Bratislavě <, bradon
tam i reprodukce vědeckých plánů, které prof. Klesanda všechny
oprátil. Na těchto jsem také napsal o Tomavě, mělo to být k hlavním
historo, a tak jsem se nedobal i jinému než že jsem sebral dohromady to,
co se už dříve o Tomavě vědělo; kromě toho je to už nově, když mi tak
„releži“. Panu uch. radovi Bohorovi jsem napsal, že to mám, aby mi
ob čas přiložil příležitost k práci, jak jsem tehdy psal, kame někdy řík,
tombuati, ale kato z toho, patrně tedy měla mít ta práce skutečně jiný cíl.

Usmívne tá's oba se jímou pokračujeme a přiměje, ať se laskavě
oprátil naše pomocní i milostivě tamí.

tá's oddaný

Kučel.

Váznámé pane kácsi úrfe,

szorgalmazámé Vás a zűm v
Jákun, kam jómé se na den
szponantí z Bratislavas más
Lébény. Residél jómé doord
ak imbrétko vromán. kottle,
fika jé kuta; ami tétiké a ma
nagyromá.

Vasó oddamí Meueloní
25. IX. 25.

Farkas Géza fényképészeti műterme Szombathely

Kiadja: Jáci Hangya Isgy. és ért. szövetség.

Váznámé Paní,

sz. Dr. Jánosik Wirth úr
kassai úr

Praha III

U Svobody mlýnský

CSR

V Bratislavě 4. 11. 36.

Vážný pane ukon' šte,

Když před 14 dny mne překvapila vaše pošta konkrétně
Akademie, nevěřil jsem z počátku, že je adresa správná;
teprve o hodně později jsem byl jistě usvědčen, že to ani už
nejedná o mé články v samostatkách. Proto mi ná divné, že by Akademie
posílala peníze předem, ale teprve včera, když přišel prof. Eisner
s novým výtiskem, se mi celá věc uvěřila.

Je proto milou mojí povinností vám poděkovat, pane ukon' šte.
Váš osobně rukou je už náhodou z toho, že jste upřel příspěvek
oba; děkuji vám za to a budu se šitě tědit, že se pokusím článek,
dejte mi to vědět - to ale nezapomíná, že se chce dostat už zase do
nejbližšího čísla; děkuji vám také za korektury jazykové i číslové,
které jste ze mne nedělal.

Ještě poslední dobou pobíráme u grafické umělosti upřímnost první
díle květné předložené architektury; mají tam o to jakýsi zájem,
přidal jsem jim náčrtky textu i fotografie a tak myslím, že se to
sembrá u nich snad ještě více ujmou.

Samu architektu Polakovi jsem se znovu oměnil za to, že recenze
Machvědy v tom Machně mále resp. hájí; obhám kdejakého rodu -
vědeckého slova, rozvíjí a malám, a tak přeci snad už čas
vyjde. Můj máne to, přerady jsem tím zavázán nejen nakladatelství,
ale hlavně vám, pane skvělé řite; proto tedy i Vaš za prominutí těch
přítahů, neměl jsem domd s Machněm vůbec spojení a kprve ten
recenzi jsem je s příspěvím prof. Lisnera navazoval.

V šafářské společnosti s prof. Ordochem každodne pracová
na šafářské, prof. Klecanda má pro naši věci velké pochopení a
více se tu žije radostně a s chutí; občas se s Hofmanem nepo-
hodíme poněkud hlasitěji, než je slušné, ale i to je člověku zdravo,
proto mu to žlučí a nestloukne víc než nepotřebně musí.

Upřímně Vaš požehnaný, pane skvělé řite, děkuji vám
jiště jednou a bych vám jednou jakoby zároveň bylo hoch a
volné chvíle, vzpomeňte si laskavě kštem na nás.

Váš oddaný

Mencl.

9. IV. 26.

PRO VESELÉ VELIKONOCE

Vážení pane ukem' rfe,
přejeme Vám i milostivé
paní, aby se všichni vaříci
co nejlepší a nejlépe Vás,
přichytíme; my s ním
pojede dohromady západní
dvojnásobné brady.

Vám

Menclov

Pan ukem' rfe

J. Jdeněk Wirth,

Praha III,

U Sovových mlýnů

Bratislava 29. V. 86.

Vážení pane sekem' šite,

dnes se mi vrátila žena z Bratisky, včetně to dohře
dopadlo a nastává jen náloha ji znovu vykermít.
Když si tak vzpomínám na těch uplynulých 14 dní,
jako nejvšetejší bod mi výsměly přijde na mysl ta
náložka u Vás i to, jak jste mi ~~rozděl~~ prokázal
tím šarlativost o nás; znovu Vám, pane sekem'
šite, děkuji, zůstanu Vám i za to vždy vděčný. Radky
jsem dal doma do naprosto pořádku i úpravou,
takže Vám je šmie odezdá ihned, jakmile je zepro-
dukuje.

Přikládám Vám také nálohu na zadělení šoprisu;
z nuzy jsme připravili práci ponejvíce při Wagnerové, pone-
vadž ona má největší zvěřlost v katalogu. Hofmannovi
jme dali parky a zahrady; jin se obáváme, že ani ty
nendělá a bude zohřívát tyčnautory - a totiž obaon
v menší míře máme i o Dr. Faustovi, tam ovšem proto,
že zpracovat archivní prameny není jen tak malíčkovit.
Naopak jsou planografie a ikonografie města je poměrně

snadná a z větší části nájímavá; když tedy ji měla
páče Fankova příliš zohřát, navrhoval bych zadělat
ji do krasu π , aby byla dohledem Savelbinimu
mírovi města. Dárek π . a τ . hrdou, jak se zdá,
pře', které vyjde.

Do Hencovy knížky se na základě Vašich poznámek
povstane s novou knihou; provede nám dobře
periodisace empton (opr. body jsem tu letopočty
na mřížích a shlepnicích želez. dvořích ve dvořích),
a sledovali jsme, že i mříž. čísel. architektony kolem
r. 1860 je velmi zajímavý; otevřel u nám tím v
Pražské gale nové kus neznámých dějin.

Yak vám, pane klém' rde, ještě jednou
přání děkuji a zůstávám váš

oddaný

Mencl.

Vážený pane,

p. J. Jdenek

Wirth

schmíř

Saaba III

Ministerstvo školstva

Pane schmíře,

20. IV. 26.

lituji, že jsem v tohotu s Vašmi nemohl
mluviti a děkuji Vám, že jste mi na
mne vzpomněl dopiskem. Dnes, v pondělí,
býdž jsem jej v úřadě dostal, nemohu bo-
hužel p. prof. Gítréhoj rohat do bravy
správy rošton; mam něco doma a,
tak by to snad nějak nedošlo. Proto musím
zvolit druhou alternativu, zejména je pan
profesor v nějak vlaku. Jarda, že jsem
s křiví nejsem tak daleko, že bych mohl,
dat p. profesorovi nějak tohotou, i jin roman.
nmení bude mít 450 stran. Johan's active "Ulliel

20. X. 26.

Děťmí pane sekční šéfe,

děťmí Vám především za tu laskavost, s níž jste si přečetl
můj rukopis; při nedostatku času, který Vám zabránějí
dobře si své vlastní věci, je to od Vás opravdu obět. Máme
se řádnou radou, že se Vám to v celku líbí, nevím, kdo by
to u nás lépe dovedl posoudit, než Vy sám. U některých
věcí, ovšem, se zřejmě dlouho zdráždíme, jako na př. u
zahřívání města nebo u vzniků radnice; to proto, že právě
u těchto otázkách nebylo v bratislavské historii pořádně jasně.

Děťmí doplněny, pane sekční šéfe, jím jistě věcně, a
kupodivu, má při psaní jome se řádně o těchto věcech
debatovali. Zmínkové i Wiemera jome pak upnechali, ponechávaj
děťmí jejich křotky je jinde, a o přední kapitole jome si vědě,
že tam literatura vůbec nedáme, ponechávaj je to řádně přítomnost,
má ale pravdu, že kvůli rozměrnosti práce by se tam mělo stát.
Vložme tedy při nové korektuře (nemáme totiž pro ruce koncerty)
do textu odstavce o činnosti přespolních architektů v Bratislavě,
do odstavce, jednapřáto o architektuře 1922-25, vložme
Zimovické (Legindomy a 4. v. 1. na karmánsko cedě) a při
popíse k celé nové kapitole několika vyvolávajících programek

peřítelom pro část programovan.

Hejně také ke kapitole, pojednávající o XIX. století, tam, kde
hláme obraz města a jeho inženýrů, přidáme odstavce o
grafickém jeho zachycení a o mnohých fotografických; grafiky
má žena dobře doma rozříděny, pro ověřování o městech a
hradech si sehnala materiál z celého hlavonka na listky
a zejména z Prahy, toho má mnoho; ovšem je uvedeme jen
to nejlepší. Počátky fotografie si ještě do té doby, než přijdou
konečným, probíráme.

A také myslím je i pan Štenc s fotografiemi, i když s částí
světovou budete spokojeni. Styl, to ovšem, to je moje slabá stránka;
jednak na redkých se mi příliš člověk nezapadá, jednak ted,
co oň jen německé odborné knížky a téměř žádnou českou práci
jsem znal i to, co je přední školy mi bylo. Ale žena čte
velmi mnoho a koncipuje lehce, ona také pomně obvykle
meštiny vybere z první vody. Ovšem je k takové vnitřnosti
ke měby nedopravujeme, s jistou píšete když i několik profesorů
mařských. Dám vám proto povděčí, že i pro této stránce
jste nám knížku zaslali.

A nyní o Weinwurmovi. Že o regulaci vyrostl ulice Rytářské
do bývalé přeměny, k níž přišel um. v. č. 1. 1868. Původní
návrh náležel v té věci, kterou jine také zaslali regul. komisi, byl přívone
takový, jako je Weinwurmovova domá skice (s tím jednotným blokem).
Výška je totiž daná svažící sponou stavby a jde jen o to, převést ji
i do Ryb. ulice. Regulaci komise si na to také zavolala Chochola,
aby nesla sama zodpovědnost před Weinwurmovo vyřídilou; seděl
jine při tom, když to Chochol seřizoval. A tu podivou jsem měl dojem,
jak málo Chochol při tom upřavně cítil: pracoval pořád s měřítkem
v ruce jako inženýr, namísto toho Ryb. ulice na výšku svých front,
přijal občanů receptu, uzavřav 2 olivní pole na ~~rohu~~ rohu
nově s odledem na protějším Kernio dům (který je výškou
16'20", na výš. 10" má být Weinw. nově 20", tedy vyšším
je to není v nepoměru, obrovskou úpravou je tu nic mezi) a
pod 45° vedl čarou, do níž dovolil dřevní ústupky. Výsledkem všem
bylo krásně neklidná dráha, která, myslím, by velmi rušila,
protože jím tu možné daleké pohledy (od Carlstou). Mým
přičiněním potom regul. komise tento návrh "učesala" tak,
že z toho výška tu stíží, proti níž led W. bojuje. Reg. komise
má předeem viděla, že ani tento návrh není ještě definitivní

a dala proto do sebe. proslulí věta, že se definiť, přičemž
návrh není, ať teprve duša této výtby dospěje, to končí vyřčením.

Weinwurm proto nyní se domáha, aby se věc defini -
tíme řešila. Nastoupil normální vědeckú cestu a při své pří -
bojné práci našel nářady, ale pro mým soudu bojují za věc
zdravou. Stěhovali jsme se teď do Bratislav (Koleckova 13) a nebyl
jsem 3 dny v úřadě; N. četl, ať se vrátím a řádal mne, abych
„jako architekt“ mu pomohl u Klotmana věc vybojovat. Řekl
jsem mu, že přidem vím, že to bude značná energie, že úřad
bude trvat na Chocholově dohodám; když se mne ptal, co když
dělat, poradil jsem mu, aby si zatím dal vhodnost daného
projektu přezkoušet od vás, pane stěmí šéfe, abych měl sám
pro sebe důvěru, že nechybí, a teprve pak že nastoupíme
krátkou cestu u Klotmana.

To všechno se stalo; Weinwurm ale (na non duši bez mého
vědomí) se dal svým temperamentem stěhnout k tomu, že vyřikal
v dnešním Grenzboten přiložený článek; pročítal jsem mu už, že
tím máji povici v úřadě jin postřídil, a tak asi bude teď
domluva s našim Klotmanem značně těžší. Sem tu jako
mezi nabytými sameny: na jedné straně se architekti dovolávají
toho, že jako architekt musím jich toleli znát a číst, a
na druhé straně mi H. dělá láže o vědeckú prestiži a protivnostech
tribalsterního vědecká. Ale máším obzř, že když vím, že mám
vámi svůj náhor přezkoušený; při tom ovšem se nezmiňuji v úřadě
nikdy o tom, že si opolu píšeme, abych vás něčím dopřim Klotmanových.

Teď ještě jednou vám za všechno děkuji a částo i
na vás se jenom rádi vzpomínám.

Váš Mencl.

Bratislava 7. XII. 76.

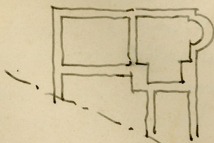
Vážený pane sekretéře,

ted, když máme už knížku u šence hotovou, dal jsem se do
Císařského textu o Bratislavských hradebách. Spoleháje na
váše ujištění, že mohu v něm řádití bez omezení, přeraco-
val jsem celý začátek, kde hledá původ hradeb už někde v
dobách římských, a také uvnitř práce jsem mnoho vynechal,
něco změnil nebo obrousil. Protože jsem vynechané listy prostě
vyřadil, nejde ted číslování stránek bez mezer za sebou, ale
nespravoval jsem to, spoleháje na to, že při překládání mých
vložek do němečiny se zase př číslování stránek bude měnit.
Ta moje štedrostivá nevěsta je mi kamennou nářezou - nekou-
řím si s ní uplatití na ty ~~mnou~~ dlouhé věty, a tak prosím
za prominutí, že Vám ves komplikují ještě překladem.

Ta práce je důkladná a ted jí lze upřesňovati; jistěm z
mí stálo patrné, že jí posel archivář, ne historik umění, pone-
vadž s ní žijí archivní údaje na níkor vlastní představy a
stavebního obrazu bran a věží. Také nevím, nebude-li Vám obřížné
jí začadití až za text o staveb. úvozi města a opeření hradeb,
budou-li tyto práce české, kdežto tato je německá - do jediného
hradebku by to ani sotva šlo.

Ať se o katvodích sedíme, prosil bych Kaš o laskavou
informaci, jím-li už soupis Bratislavských hrobových zadělených a
přijal-li jste můj jarní návrh na to; žádosti Zápůjčnické Archeo-
logická komise ani jistě nepodala.

Z Umě. dotabovám neustále korektury ke druhé korigé, o-
pománské architektuře, ale ponevadž ji text slovenský, hodně
se to tam vleče, takže kniha vyjde ani až někdy v máji. Vůak
nevadí, stále přicházím na nové a nové věci - měl-li by být
člověk pochopit, nebyl by s prací toho domku ani nikdy hotov.
Jen na př. takový Dům stále roste pod rukama; vloni jsem
přisahal na to, že už tam máme s Řimany na věky pokoj; a
už letos se tam s prof. Eisnerem kopeme 4 metry již s dalším
Řimským stavením. Jeho půdorys je velmi zajímavý:

Jinou že ho celý už ani neodkryjeme;
leží na té plošině u hradní stěny
ve středním hrade, a část už vyšká
přes hranu toho návrh do vzduchu.

Máme tu tedy pořád co dělat s prof. Eisnerem a Ondronchem
jme si ověřili pěkné pracovní vzájemnosti, a tak si tu, stranou
od pražského muzea, každá opatrujeme tu svoji kuličku, jak to
bylo v tom životě hmyzu.

Těšme se, pane rekami ste, na to, že Kaš o katvodích zase
můžeme, a přejmíte s milostivou paní a s Božoukem naše
upřímné pozdravení. Vaši Menclovi.

VÁNOČNÍ A NOVOROČNÍ 21. XII.
PŘÁNÍ VŠEHO DOBRA! 1936.

Národní občšina ve prospěch
Ústřední Matice Školské v Praze za 80 hal. 32

Vážený pane sekční
šéfe,

dovolujieme si Vám v
váčení Vaší rodině přáti
veselí a spokojení svátek
a těším se, že to ostane,
co R. tomu patří, Vám
budeme moji vyloviťi
Wšimě. Už se hrozí těm
na to vájenní popo
vkaňi vyloviťi, Rterci
je nám tak vřekni a milé.
Vaši oddaní

Joloslava Kucelová. Kucel

Vážený pane,
p. Dr. Ed. Wirth,
sekční šef MŠANO

Místo: Praha III,

Pošta: U Sovovyků mlýnské

3/6

Bratislava, 20. 1. 37.

Vážný pane rektore,

dnes Vám nenapišm nic menšího ani většího, než o své
univerzitní bariéře.

To se dříve, vidíte! Mně samému jde z toho všechno klava kolem,
jenom žena se do tihrace mchle, kurochou, vřila, ba dokonce
si mě při dne broná na tou rvy podniknutí žagčiek, o němž se
o Vařochách s mlodivou paní také dobře domluvila.

Ale jřtý thronon, věc se má takto dopravit:

včera mi ozbájal pan prof. Chalmepeky' pro prof. Stechovi, který tu
by, že by nebylo nemožné habilitovat se z dějin umění na kromen-
ského univerzite. Je mýj prá všechny přebážíky, které bych - jako
absolvent techniky - musil zdolat, a že by si kotal pokusit se
je zdolat se mnou.

Dnes jsem tedy pana profesora navštřil, a pověděl mi v
podstatě toto: že mýj mýj několik kandidátů pro docentnou
dějin umění, ale je se jim žádný tak úplně nelibi; a je mýj prof.
Chalmepeky' a klicanda by podporovali habilitaci moji, kdybych se k
ní odchodil, abych mýj na ni počítal s tm prací, kterm hřku o
romalukem Karentu v Umí. Potom by mýj musil být ten, že bych
nejdřív musil mít doktorát na architektuře, pak podat
habilitační práci, při čemž by mýj univerzita za mne zayádala
k Měšnu o jřvení termínu pro doktorát a o vynah' povolenosti
doktrát na architektuře s doktorátem na filosofii.

Až pak byl časem ~~zřejmě~~ to vše měl za sebou a byl tím
docentem, pak bych byl snad bylo možné explorat úvazek
prof. Jankovce (tedy někdy tak ode dneška za 4 roky) a
tak někdy za 6 let být jmenován mimořádným profesorem.

Jak vidíte, pane rektori pane, těch výjimek by bylo při
tom více, než pravidel. Líbil jsem prof. Chaloupeckému že
zabírá nikomu o tom nepovím, jen jsem si vyhradil vás:
když to se mnou myslíte nejlépe, máte přehled o tom, jak to
v podobných případech chodí, víte, zda tím se mi otevrou
nové pracovní možnosti - přiučím to tedy a velmi vás
prosím, pane rektori pane, napište mi svůj úsudek o tom.
Přiznávám se, že jsem dovedl někdy na něco podobného nepo-
myslil - na techniku se mi nikdy nechtělo, znám příliš dobře
jej atmosféru, a na univerzitě jsem si neodvážil pomyslet.
Prof. Chaloupecký mi radí nastoupit tuto cestu i pro případy
že bych došel po prof. Jankovci nedostal; říká, že bych
práce jin v dohledné době dojde k obrazu, ale i kdyby
se našel jiný kandidát, že bych mi da habilitace
nestěsila, i kdybych jidnou měl jistoti u nás na referate
po Hofmannovi - pro případ že by se podarilo dostat se
na univerzitu kolegu Wagnerovi.

Kdybych snad, pane rektori pane, myslil, že bych se
měl o habilitaci pokusit, prvil bych vás, poraďte se laskavě
na vašich technických také profesora Jankovce, co by o te
věci řekl, a také bych vás prvil o dotazy u prof. Englay

jižtá by byl tak laskav a upřímně pak na lectionice to
přemýšlení připadně doktorů máce - dvořá to obyčejně měl
důležitého věku. Myšlím jsem přirovnání, že bych jako doktorů
máci podal An. Právníky ale pak jsem uznal že to není
práce čistě vědecká, a dokončil bych raději máci o štedo -
větších městech na Slovák, kterým mám rozpracování, takže
bych se pokusil o doktorát z dějin Slovák, až přijedu
9. 11. do Prahy přednášet, navštívil bych sám prof. Engla i
žáků, Edgdy Brad se Vám neoproti mý předem odmítavě,

Pane ukáží mne, prosím Vás pěkně, nemějte mi za zlé,
že přicházím k Vám dnes s tak čistě rotnými věcmi. Pošli
jsem si doand jen ově předci, a opravdu jsem u nás v
návědě spokojen, neměl jsem nikdy myšlenek tohoto rázu.
Až teprve věra mne tím osim prof. Chaloupecký tak přetvářil,
že doand nevím, co mám vlastně dělat; přiznávám se Vám,
že mne to jeho upřímnost ale velmi potěšilo, to jsem si
nepomyslil, že by mne cenil tak vysokou a pokládá za schop-
ného pro podobné místo. Všechny moje návrhy, že jsem se speci-
alizoval jen na architekturu, že malířství a Malice dobře nero-
zumím, admiral - obávám se, že má o svých vědomostech větší
mínění, než jáké skutečně jsm. Jevíte: nemohl jsem odici,
pročápal mi tím opravdu poctu, a tu Vás, pane ukáží mne,
jste jidmon pěkně prosím, poradte mi, povězte, co si o tom
myšlíte docela kriticky a bez obalu - budu spokojen jako
kantor i jako učedník, a tu svou práci o Slovák si dokončím
tak i tak.

Děkuji Vám, pane ukáží mne, a dovolím si Vás v
Praze 10. 11. ráno upřímně.
Váš oddaný Meuel.

Vážený pane sekání šefe,

protože pí 10. přích městi do Italy nepojedu,
mínjijí R mužova dopisu také několik řádek jako
"paní docentová in spe" - jak muže zlobim.
Přes to že jsem se tak brzy do toho vpravila, zde
se mně to všechno práce jeví velice zvláštní a nedovedu
si dobrou představiti, jak by bylo možno udělat techni-
ka profesorem na universite. Jinak je na to celí
věci nejhrozí to důvěra p. prof. Chalabackého, kte-
rou takto mužovi prokázal. Ž toho mám prozatím
největší radost a teď jsem opravdu důchytivě očekávám,
co tomu řeknete vy, jako náš jistě nejlepší přítel a
člověk na věci nijak nezájímavý!

Zážitost pravdě vyřady se vyvíjí přibližně tak,
jako jistě předpověděl. Pravdě uštkání má nejlepší
nímysl udělat z ní příležitou atrakci a sensací a
my všichni máme co dělat, abychom láhů Prasekú
v této věci trochu mluvíli. Šak Vám to jistě p. ředitel
Pabák všechno poví. Poznáte jsem ho teprve teď,
ale už teď si ho vášim pro jeho vedomosti i
vrozenou bystrotu a pohotovost.

Máme teď stále tolik práce i novinek, že nejdeme
ani tak netrpěliví ve své'm očekávám, až, Bratislava
spatí světlo světa, jak bychlom normálně byli.
Dneska jsme si své staré radio vyměnili za jiné, také
antikvátu, ale silnější, takže máme zase o zbaon
postaráno, než se nabazíme té nové možnosti slyšet
všechny študocropské stanice.

Neboj se Vám, pane sekání šefe, poručím
a prosím, abyste sehnal nějaký pozdrav
ke z milostivé paní a slečnu Bojdi.

D. Menešová!

V Bratislavě, 6. 11. 27.

Vážný pane skvělí uče,

děkujeme Vám i milostivé paní za spomínku
i za ty pěkné zprávy, které jste nám napsaly,
a čím^{us} se, že budeme moči v úterý si ještě po-
hovořit. Vaše poání přišlo teprve dneska, po dlouhém
putování přes Betou pod Bezdejem a Čachovice, ac-
boli jeho adresa byla úplně špatná a přemá; divím
se, proč zrovna tyhle dvě městečka si ke své postě
po vlásteckých číselovenských vybralo. Vyvěstele si tím
laskavě obrať mého nedávného poání.

Supřimným pochovcem Vaš
oddaný
Mencel

Uctivě Vaš i Vaši važenou rodinu
podraovně Dmenelová

Vážený pane klčm' Tře,

J.M. 37

s K. prof. Klecandou jsem domlu-
vil, že se s Vámi dnes v Praze do-
zumní o datu té soupisné schůz-
ky v Bratislavě; prosím Vás, omhu-
se mně a ženu, odpíždíme totiž v
pondělí na vých. Kromě foto-
grafovat pro tu maňškov výstavu -
nedalo se to už odložit, ačkoliv
lýchom tak rádi přišli. Hořel mně
náš pan Kubeš, abych se u Vás pře-
mluvil, abyste ho laskavě při mém
bratislavském zájadu přijal -
vede se mu opravdu zle a je to hodný
člověk, přimlouvám se proto za
Vám upřímně oddaný Karel

37 Menel

Vážený

pan Dr Jdeněk Witzth

odb. předroba
min. školství a nář.
ovněty

Praha III

U Sovových mlýnů

5. III. 1937.

Vážený pane sekční šéfe,

protože, že pro vás knížka už nebude překvapením, protože jste co její krmot byl při jejím narození, doufáme, že vám i teď, když už co dospělá a hotová panna v Rádném sate vstupuje do života, způsobí radost a potěšení. S p. Štencem je opravdu radost pracovat - sice natahoval naši nepřítomnost po vánočních svátcích bez nuty - ale nakonec překvapil i nás svou vlnou a skutečnou bibliofilií vyhravou te! knížky.

Uctivě se vám poklonuji

	{	Dobrá	
	{	knížka	muclovi

Paradejov 17. III. 27
Valma Abrahamovičova knižkarnicevo Bardiov

Vážný pane ukončil naše literárne
me a žiarou pros Ťm. Prádu a prítel
prítelstvi si spravujeme to, čo žme
me před čerou videti - spravujeme do
prádu programy, které přivedou a přeci-
atně nebyly. Velmi si při tom na čas
spravujeme.

Váštne spravovanu spravujeme vev a
nečme se při této práci ať si také trochu
dostanet mluví a muel. spravuje
všech.

Váš oddaný
Menslov

FABRICATOR PRAGA/LE

pan ukončil

Dr. James Whitty

Praha III

U Sovových mlýnů

27

Prácheň, 25. III. 7.

Vážení pane sekretáře,
dovolujeme si poprosit milostivé
paní i Vám hoďte přiznat
mých vátků a zároveň Vám
pěkne děkujeme za to, co jste
mám tu v Prácheň nechal.
O tom fotografování Vám na-
píšeme o vátkách děláme
dříve všem věcem jsme se vrátili
a jistě jsme se nezapomněli. Prof.
Já bych mi napopř. onoc pěkně
paní. Pěkne Vás pozdravuji
Vaš uddaní
Mencloví.

Vážení

pan sekretář

Dr. Jd. Wirth,

Praha III,

U Sovových mlýnů

V Bratislavě 30. 11. 74.

Vážení pane redakční kóle,

Směrně jsme se zase vrátili na delší čas v Bratislavě a
dostáváme se k tomu, abychom Vám referovali o cestě pro
šouboou otázou. Ale především jim Vám chtěl ještě podě-
kovat za to, že jste mne dal prohlédnout za jednatele šouboou
komise - než jsem se o tom všem dozvěděl s prof. Eisnerem,
oba věříme, že nám přijde práce šouboou, a budeme Vás
tímle o jejím postupu informovat. Organizoval jste to všechno
oprávdu šouboou!

Otud se týče šouboou otázky, je nejzajímavějším
psychologickým zjevem z celého toho podnikání typ Pražáků
na šouboou. Způsobil totiž s námi právě tři dny redaktor
Naumann z šouboou, a protože nám nechtěl tak dobře
nahlédnout do záležitosti novinářské práce na ovém vlastním
příkladě, šouboou jsme úplně respekt před novinářskou kriti-
kou; než jsme se pro večerach přímo šouboou, když jsme v
šouboou cethi ty jeho šouboou a referáty, které šouboou z toho,
co z našich přednášek přečetl: jak šouboou leon šouboou,
zmeněny v šouboou šouboou, v šouboou redaktora, který o šouboou
neví nic šouboou, než že je to šouboou šouboou. Máme dojem, že
šouboou charakter šouboou mít celá šouboou. Podobně se nám šouboou
jin na šouboou šouboou šouboou ani 300 šouboou z

dějiny architektury, ale většinu z nich jsme samozřejmě propašovali, ponechali fotografům především o impresionistické směry a většinou architektury než o vlastní fotografování předmětů. Reprodukují tyto směry na výstavě, hrdě k nám alespoň do chytaných prací, což bude, myslím, nejlepší z jejich zmapování. Ale přeci jednou velkou výstavou to celování mělo: vidět jsme během několika málo dní všechny ty gotické kostely napřednou, a to člověku vymlouvat jejich poněkud daleko obří, než prohlíží-li je s velkým časovým odstupem. Mnoho z mi zase nřánilo, takže, bdu-li mít jen trochu víc času, napíši ten arby, gotický díl dosti bys. Kromě toho jsme s tím naši kolem kostela v Michalovicích 7 gotických plastik asi metr vysokých, v nichž jsme s překvapením poznali krásné pozdě gotické chrlice - jsou to takové rozvolně potvorky, hnedle jako v Paříži na N. Dame, a nikdo z nás o nich doud nevěděl. Poďte Vám od nich pane někým kře, přeleptané obrázky, budejte z nich mít ještě radost.

Spouk nás nř pomalu jedná komandovat a porážat za své zaměstnance - bť a nř, je se prostě tomu boudíme nejen my, ale všichni, kteří mo výstavě pracujeme. Kromě to krásné rozha- zování peněz, co by se všechno dalo za ně v klidu a bez spěchu v letě vykonat! Rábit denně na zooké za auto, stále rozhovory s bňon, obrovná řepie fotografií - a nikde trochu vědomí a odpovědnosti, aby ta vykonaná práce byla v poměru k tomu nákladu. Tak jsem to někdy v duchu rovnával s tím, co my kdysi se falogickým spřehobovali, když jte nás vplal sem na ty dřevěné kotelíčky, jak jsme sebiti s každým urejcaam - a je mi těch bñicerek líto.

A tak jsem Vám, pane někým kře, dával celou cestu za pravdu; di, Polák je dnes nř také těžší mñemí. Pijmíte, prosíme, od jěny i ode mne pěkný pozdrav a vyřídíte láskavě pomoci i milostive pamí a podřavoy kře Břjnce, na nř jme di upoměti

37

na své Prade v mnebu a jěny fñnce.
Váš oddamí
Meweloni,

PARKAN.

15. V. 37

Vážení pane sekční kfe,
děkujeme pěkně za knížku o
číslych tradicích a oplátkou
prohláse požadav z cesty do
odněhému, kde jsme si prohlédli
výkopky, a na Vyšehrad. Filař
ten se fene velmi líbil.
Vzpomínám, jak jste mne v
Praze pěkně přivítal a netřvil
Váš požadavji. Vaš:
Karel Menclová

"Luna"
B. Bystrica.

Vážení

pan dr. Jd. W. H. H.,

sekční říd. min.

školská

Praha III

U Sovozých mlynu

v Bratislavě 16. IV. 4.

Vážný pane sekční řáde,

dnes mi telefonoval pan učitel Polák z Lúče,
přemlouvá jme se polední dobou nevidět, a informo-
val mne o Vašich právních a názorech na celou tu
Soubornou výstavu. Toť se ví, že tak oba se zřejmě rádi
poděkujeme; chtěl jsem Vám jin napsat, jak to
skladně s celou touto věcí je.

Je jme se minulý měsíc pustili do toho fotografování
mg. Wagner s takovým elánem, mělo dvoje přičinu:
především jme vidět, že si opravdu tímto způsobem možno
zopakovat všechnu látku, kterou si časem jmpravíme
pro tisk, a že dříve než jme možnost pro tyto publikace
si opatřit poměrně drahé fotografie, ^{než} ~~o něž~~, jak jme Vám
nž psali, máme největší nouzi. Sámovi jme se dohod
negotováali s ním jiným než právě tím, že tyto objektivy
nkážeme, že eš dostaneme kopii snímku. Ovšem že i to
nás nž pro první část hodně zklamalo; jin jakýmsi
podnětem se nám povedlo propašovat do toho druhé
snímky které nás interesojí především. O tom, že bychom

mad - Brage měli řídit instalaci, nebylo ani věci ;
to at' si patří udělat, jak nejlépe budou moci,
to je vše, kterým bychom ani nechtěli detaily nemaná
s dostatek zkušeností. Také se rozhodli vyhláškou
tomu, abychom byli nějak odpovědní za zdat
a nezdari výzkum, za její včasné odevěření a podobně.
Proto si se ženou nřadme, jaké je to stěh, že nám nepři-
padlo jednat o zapůjčení nějakých předmětů - to je
vše náramně charakteru a řada by to bylo i pro Beredy
člověk práci jin se exponuje sám svým jménem a autoritou.
Jak vidíte, dbáme se vš' na věc velmi opatrně a kriticky
a celá naše činnost spočívala v poskytnutí 2 fotografických
listů pro 14 dnů. Přigodíme se také upřímně, že
ten náš člán vznikl právě při první schůzi, kdy
do. Nechť mluví s největším nadšením téměř jako
zástupce Beredy ; směrně jsme také dostali, že Jurek
produktive našich četných rad a najde v Brage
za tu cestu k vám, pane sekretáři, naštěstí.

Jestliže se tak nestalo a malá-li, jak vidíme,
ně dobré důvody pro to, abyste nás informoval,

v Bratislavě 16. 11. 1945

chceme Vás, pane učerím, říci, poděkovat. Odkáči smíjí
zařezek tak docela už nikdo z nás nemůže, ale
odstraníme svoji drahou cestu jinou na bdm (místo m. 14),
ze západního Slovenska odkud už máme samy dobrý
fotogr. materiál, rozděláme ji docela kvistické směrnky
z káňských měst, bez cenných směrnků rázu vědeckého
a na zřetel dnu se souhlasně navzájem jiné práce -
která soustavně u nás je; když tam práce o slaven. městech
pro doktorát, kterým bych ovšem dělal raději. Po kveten jsem
už Šarbovi nřaly že s námi počítat nemůže; budeme
tu mít otce na návštěvě, tyral jsem si polovnitku dovolené
a prodávám se s ním nějak do našich kopci.

Pane učerím, říci, když bych Vás chtěl ještě poprosit
o toto: máme oba se ženou k Vám tak velký poměr, jako
k staršímu oci, a proto s Vašich nřl přijímáme pokorně
a podrobně každou kritiku a každé Vaše nřání a
respektujeme je, poněvadž nřes je nemáme lidi, kteří
by to s námi tak dohř mysleli, jako by, například. Prošime
Vás tedy, napište nám vždycky bez obalu a přímými
dovry všechno, co byste řad; zůstane to jin mezi námi

a nuzradíme Vás. Naposal jste nám předminule
tak pěkný dopis, jaký jsme nikdy ještě od Vás
nedrželi, a chceme být opravdu lidmi Vašimi,
převaděť j to pro nás významemí.

Myšlím, že Vám zase rozumíme, pane sekretě
ně, a že "brže na jízdu pam. vědmi"ku
si budeme moai pohovort vč.

Váš uctivě oddaný

Mencel

Omenclová

7

10. XII. 74

drahý pane sekerní nte,

podal jsem Vám nedávno knížku, ale neměl jsem dost poedy, abych Vám k jejímu přípoju dopis; a přece mám toho za předem dost na srdci, co bych Vám rád pověděl.

Především jsem Vám chtěl pěkně poděkovat: říkal mi pan profesor Klecanda, že pan Kís požádal o proudek svých měst, a že paní jste to skutečně krásně dopomohl. Když to byl býval věděl, přešel bych ten text ještě jednou a zvedl ho dohore, na což jsem se už chystal, ale jste to odložil, přijme-li společnost práci zásadně. Kým, že je tam dost neobratnosti, a také zejména vyjadřování je příliš nepřehledný - ale chystal jsem to především pro techniku a proto jsem to tak napsal s nímýslou, že text potom pro hist. přípravu. Skutečně také jsem praž. začátkem října na technice podal a teď čítám, až mne povolají na gymnáziu. Kým se dovoluji mít i nějaké umění, abych přeci jen něco pro gymnáziu věděl.

Pak jsem Vám chtěl napovít, že jsem v knížce o románském slovensku skutečně upravil rozhr. v nadpisoch kapitol tak, jak jste mi to na jaře byl poradil, ale knie na to už nedbala a vyšla text bez těch úprav. Je to škoda, a trochu ta neopracovaná rozhr. ruší; knížka se tu ale jinak líbí; zejména ty kreslené předovky, a tak až na Hofmana jsem vstředil nápech.

Také jsem Kís chlel, pane sekerní nte, informovat o tom,

že se nám počínají chápat peníze na ten bratislavský sumpis; měli jsme už několik knihy, na nichž jsme se už alchemi státní protomahy nezbytnými odbornými spisy, ale ten váš přirodní autorství rozloh z nich malonec, zase výšel se zpravou knihy. Jen bych rád, aby Akademie nám odpověděla na dotazy, které jsme jí poslali; trochu totiž tápeme, zejména co do terminologie a po stránce čisté finanční. My a jenom přes leto už zaměřili klesky ve omítnutí máte, ale text zatím nepřisěne, nechávám si to napřesob, až budu mít po starostech. Ta nejistota mne trochu vytrnula z koleji a nemohu se soustředit na nějakou větší práci.

Umělecká Bezda s námi se všemi zachází jako s námeadny-
mi otroky; ukázalo se to posledně zase v otázkách autorství těch
jednotlivých částí, již nyní začíná vydávat. To jidně, co lze
na ni pochováit, je, že poměrně dobře platí; jinak z celé kores-
pondence je patrné, že jí si toho vědomy, že si nás zjednal a
podle toho se chová. Také s tím Umí už se tak přiznává nepolu-
pracuje jako k Hencem; i ona jedná spis jako přímýdlový
podnik. Ta knížka Hencera se nám provádět líbí; bratislavská
městská rada (na popud prof. Chalupského) nám na ni udělí
na jaře příštího roku městskou cenu. Co Valnových přičtylám pro
děnce do Umění zprávn o výkopu na dělně, kterou jsme právě dotem-
čili; našli jsme už celý přídomek toho Amkého nuského přílyku.

A konečně jsme vás chtěli, pane ukvěti nte, požádati, mohl-li
byste nás den před štěstím dnem (23.) dopoledne v ministerstvu
na chvíli přijít; pojedeme přes Rakhu do Plzně, ale nemám leto už
žádný den volný, vybral jsem si vše už s letě, a tak jedeme do Plzně
jin na 3 dny. Proto jsme chtěli poprosit také milostivou paní o
prominutí, že leto nepřijedeme na tradiční Valnovní oběd; jin dopo-
ledne bychom zahráli s Vam do abádu a k Vam domů poprosit milostivou
paní, a v poledne bychom zahráli jich dále. Ale oprotu se na vás už
děáme; jistě totiž je toho, co jsme Vam chtěli povědět. Přání váš psychomy
a milostivou paní mku lita vás
Mencel a Mendoval

10. V. 88

Řádný pane sekční šéfe,

prošám Vás, sňožně jste odešel z Brachslavy; souvinní to
však s Vaší nabídkou zde u nás na Slovanku a by Vaši
raději nekonfám více zvěsti. Jde totiž o toto: při robotní
nabídkě u Jirkoviče mne po Vašem odjezdu požádala
Jirkovičova paní Švadrová a tlumočila paní Jirkovičovou,
rozhodly potom smysly že by Jirkovičovo životní dílo tak, jak
je právě upraveno a vylaveno, mohlo přizpůsobit některé naše
museum. Jmíněním k tomu že by se zřejmě předložil věc
teprve při příležitosti a že by se snad Jirkovič vedl se nějakými věcmi
těžko lóncil, ale z toho, jak byzneta odpovět, soudím, že se
snad o tom u nich v rodině až mluvilo otevřeně a - jak se
můj subjektivně domnívám - jde spíše o to, že by se rodině pomohlo
hmotně. Nevím nic, jak se Jirkovičovi dnes daří, ale jeho
byznisovní potřeby výsledku neměly, dal jsem dokonce do toho
nějaké peníze, projektování mu ani ostra už vyprávěl, poskytl
i jiné projekty, aby sám z toho něco měl - jím to jiu věci,
ale možná to je.

A protože takto nabídka byla tlumočena mně, přejímám
abych se ujal iniciativy sám, a neuváděl, že vlastně vyšla
přímě z rozhod, mám skutečně ten dojem, že by Jirkovič
někdy kdysi snad na př. Technické museum mu nabídka,
že mu za jakýtko peněz jeho práce přivezme. Běží proto k tomu,
pane sekční šéfe, abych mi lažavě poradil, bylo-li by

N. V. 01

Ustrojí, abych technickému muzeu v Praze - jichž jsem k
Vašemu dopisování členem - něco podobného navrhl, nebo
myšlel-li, že by snad bylo vhodné pomoci jim. Nemám
vše věci ještě zkusenosti, a přimlouvám se, že bych jistě
rad pomohl, je-li skutečně nějak v úmyslu; je to vlastně
poslední karmáží, který tu ještě cestuje a dovede kdi dříve
potomade, aby si pro samé oddělení zájmy nezjeli do
vlamí.

Neglože se, prosím, proto na mne, že Vám fax přidělávám
posla a státní a najdete-li chvíli volnou, budete tak
dobří a poradíte mi.

Jena ještě potvrdí zpracování pro milostivou paní,
která i já mku libám, a Vás upřímně pozdravuji.

Vás oddaný
Mencel

Bánová, 27. V. 38

Vážný pane učení šte,

čítám na přes týden na břehu řeky nedaleko litav-
ského hradu a vydávám se opět v jiných vědách,
než historických. Jina je doma sama, náš pes má
zápal plic a tak ani jina byt domy má bude v Praze
odložena jen sama na kbe. Věřuji vám, že k 13. VI. vyde-
me domy, bude kládat zprávu na umocnění; dobře
by bylo, kdyby do té doby má nás tu nebylo potřeby.

Prohlám vám, milostiví paní i děti Brněně peteny,
procház a častě na vás vzpomínám. Váš oddaný

Mencel

Vážený pane,

p. La Jdeník Urtch
námí rš

Praha III

Ministerstvo školstva
národního
ČSR

82748

Neuberg 9. 11. 38.

Vážený pane Neuvil rš,

prosím Vás o dno sru Rosenbergů -
jdi jsem hlavně po zdravotních a

hospitál jsem to dno sru Rosenbergů -

Mamě jaká jsem vltavě vltavě, Prady

je to nám dostává vltavě,

Hygienického ká vltavě a křivě k

zám vltavě, křivě

NEUBERG

a. d. N.

Neuvil,

neuvil rš

Bratislava 14. VI. 88

Vážený pane skvělý řite,

prijel jsem v neděli na 3 denní dovolenou domů,
abych dožil na univerzitě zblázně; dopadla věc
dohře, dostal mi dal velmi pěkné obřady a odmě-
nil mne odbornou, a také prof. Chaloupecký a Tordý
mi to sleděti jin ulehčit. Máim to tedy už všechno
za sebou a byl jsem dnes panu prof. Chaloupeckému
poděkovat. On je přiležitosti je třeba, abych poděkoval
i Vám, pane skvělý řite, za to, co jste pro mne v té
věci udělal nejen u Vás, v ministerstvu, ale i mezi
našimi pány; že u ten zážitek provedl je z obrovské
části Vaš zásluhou. Až a s Vašmi rydy, kterým se je
Vám budu vypravovat o všem vojáncím. Jina je
tedy, chudák nestátní, zášel je náš pes - Michal,
dostal zápal plic a šlo po něm; byla tu tedy úplně
sama.

Pěkně Vás, pane skvělý řite, pozdravujeme, a
vzpomínáme na milostivou paměť a dělního Projezky,
kde ani letos o prázdninách budete.

Váš oddaný
Mencloví

DEVIN. Zrúcaniny hradu.
 Burgruine Theben
 Les ruines du château Devin.
 The Ruin of the castle Devin.

Vážení pane sekerní šefe,
 vzpomínáme na Vaš ústní
 na dovině při rybižovském
 vlně a doufáme, že mluva za
 věci by vodit, že se máme
 docela dobře.

Uctivě se Vám poručí
 Omenelová

Mlýnský pan, jest mi velice ště, že Vám mohu oznámit,
 že můj dědeček, Josef Omenel, (přezdívaný "Kučerka")
 kineho topař byl v č. 1000 (přezdívaný "Kučerka"),
 aby bychom se mohli seznámit. Ještě píše, že
 v roce 1860. Tak bychom mohli se poznat
 Filipina Vavrouška a manželka Hana

Pravá fotografie.
 Reprodukčné právo vyhrazeno

Václav Meuel

38

Vážení Pan,

p. Dr. Zdeněk Wirth,
 děkují šef min. školství

Praha 501/III

U Sovových mlýnů

Odesílatel

por. Dr. Ladou Meneš

Artilerie pol. pošty III /
Bratky 1 57153 b. A. M.

DOPISNICE POLNÍ POŠTOVNÍ SLUŽBY

Vážený

pan odb. přednosto

Dr. Jdeník Wirth

Prata III

U Svoučích mlynů

10. X. 77

38

Vážený pane učení uče,

prohlám Vám v milostivé paní učence
spomínku q opětného učení a zároveň
tych si máš Vaš dýst, jak se na to učíte
kolem nás děláte. Nic podobného Vám odhod
kyně naproti nemohu. S psychickým děním
Bojdi Vás upřímně oddaný Meusel

Palnava u Zlína, 23. X.
(1938)
2

Vážný pane státní zt,

Jim mě opět 6 neděl mimo domov a žena sem za mnou občas přijde, sdělaty mne jak poradník pro člověka a přivést novinky ze světa. Zdá se, že tu budeme migrovat ještě pár neděl; čtu Libkovičův článek o K. Aněře a rozmyšlím, co s námi bude.

Nemám zatím žádných náznaků toho, že bychom tu přišli o existenci, a protože jim se tu nikdy o politikou nestaral, snad ani na nás nedojde tu probulá dovolenka s čekatelovým. Třebadě však bych velmi rád, již i žena, kdy zjistil a svou práci si tu dokončil (žena má rozpracování hrady již gotickou architektonou), zdá se, že nové poměry na universitě nebudou příznivé tomu, aby člověk z Čech tu mohl rozvíjet větší vědeckou činnost; takže přehrada musí dřevěm a lechami bude

možností, v těchto zpro nás šlo práce rovněž
dosti; cíleka' g'rika i brady pohybný jistě dosti
roboty. Aťby pane ukem' h'e, uvidom' této
nejšíe' budovensk' a doord' nezobrazných shven-
ských programů s univerzitou, bych se Vás chtěl
optat zda by šlo možné připravit pomýšlet na
to, že bych se dostal do Prahy na p. u'. Byla
by to věc pro nás ohromná fi'ovní g'raha, nechal
tu ga' stou' neuskutečnění cíle a kolik let kpi-
livé práce, ale mělo-li by to j'nak, co dělat.
Neum' věc, jak a by na to d'vat a ji-li to možné,
řím se jim docela neorněte a mělo-li by to,
trávil bych se v'ím' dílanie' tu g'rat. Dnes ale
jim už poměry dosti nejšíe', je už člověka' neu', zda
se vůbec existenční udrží, a pod tímto

jomým úklem' máta' laskavě promýšlet' k'nto
mij' domaz.

Neum', g'da v těchto těžkých dobách Vaím
netude' h'ta' moji' strážka' g'dat' p'nto' rotní' a
malichernou; g'ratě v'ra' dosti máe' poměry
a m'it' j'te' už d'v'e' obaz' v tomto směru. M'ledy
jim' nečebaly' je' by se tak tozo' staly' aktuel-
ními.

Radete-li, pane ukem' h'e, mozi' nám
odepsat na f'eminu' adrem' do Prahy (Nolce-
kova 19), ž'na' by pak Vaím' m'bled' už mi
napisala.

Pozdravuj' Vás v'etn'í' upřímně a milešuvě
paní' publikován; také' kl'ím' Bogerku' k'rdesní
psychrony - i tu asi p'nsla o své' iluzi.

Vaím' oddaný'

Václav Meisl

Bánová, 30. X. 28

Vážení pane stěmí uče,

jin jako ilustraci, kam jsem to na
konci u nás přivedli, prohlám Vám
společně od jednoho z Birnbaumů -
tych žáků - čtenář by ani nevěřil, že
ta univerzita má na lidi tak malý vliv.
Vzpomínám často na Vás a věřím, že
nám zase jin by nejlépe v těchto věcech
poradíte. Pěkně Vás pozdravuji

Váš oddaný

Mencel

Báňová 6. XI. 28

Vážený pane ukončí vše,

dnes sem ja mnou přijela žena a přivezla mi dopis od
Váša - velmi pěkně Vám děkuje za to, že se stále o nás tak
opracovává ať už stará. Máte jistě daleko lepší přehled o
situaci, než já tu v Báňové, a proto určitě tak, jak
mi radíte.

Žena se setkala v pátek v Bratislavě s dr. Filkornem
a mluvila s ním o tom, jak si strana představuje další vývoj;
upozornil ji, že nový jím oznámení se vše odvíjí z ruky,
že ti mladší státní žádají obecný odchod Čechů bez
rozdílu státní a zásluh - což nás křivě, říkal, abychom tice zůstali,
jak jen dle toho přijde, protože za pam. technika náhrady
záklon nemají, ale pro všechny přípravy abychom i my byli
přípravami na to, že při nějaké změně příležitosti bychom
museli naupřít domů. Myslím, že v této chvíli jíme teď na
Hlavence státní a že se proto snad přece jen podání vše
přesít tak, že bychom mohli zůstat - vzhledem k té

fránci, kterom tu máme započátku, by to pro nás byla přímo
katastrofa, kdybychom toho vítrů měli nechat —, avšak vjāpra-
de, že bychom vdejt mnsali, prosíme Vās, pane skvělī āte, o
dovolenī, abychom mohli črpati naděje z prāsibi, kterj jte
ženě tak uprīmne dal. Pndeme tu totiž mnohem bližnjji
mraí stvat, když budeme sedět, že nejste od Čech tak
naprosto a bezradějně odříznni.

Jdā se, že už tento kděn se pstone s akjīm tím novm
vojenskjím brānkem přestěhujeme do Prahy, ale zatím
nemī velké naděje, že se zase vrátíme k civil. zaměstnānī;
počítáme, že ještě asi 2 mēnce budeme ve vojenskēm.

Zāvidíme Vām tam v Čechách, že už zase máte pevnou
pīdu pod nohama; nām u to tedy poměně neobtějně
komplikuje, mībdo nemī, cī je, a jin nēkolik protīpohē lidí
si zachovāvā nepokřivenou svou pevnou životnī drāhu. J
mezi Slovāky samostatnjmī nemī jistoty o tom, kdo je vlastnē na
střednī līnī mezi vāmī kēmī mjky, kterē ted, v te' pūchod-
nē době, pīsoli jen zmatek mezi lidmi, kterī až domrad vstane
proti sobě nic nemē.

Pōně Vās, pane skvělī āte, pozdravj, detnjji Vām a
milostivē pamī mku bīām; kōm se, že snad o Vānovāch, budu-
hī už z vojny domā, si budu mraí s Vāmī pohovāt.

Vās oddanj

Vāclav Mendl

Bratislava, 2. prosince 1938.

Vážený pane sekretéře,

musím Vám oznámiti, že se muž domá z vojny
nevrátil a že tedy budu ráda, když ho nevánoce budu
mít doma. Tři měsíce už chováš zemi, která zatím
nemá nic jiného na práci, než personální změny.

Dnes jsem byla v úřadě si pro gázi a tam mi řekl
jak H. a W. sedí, pracují. "W. prohlásil o musovi, že až
začne přednášet, že ho vypráskají, a že půjde pryč a
H. říká slov. "činitelům", že teprve teď, po zrušení
starého režimu, můžeme prozradit, že jste to byl Vy,
kdo zavinil přenesení toho čitmanuskriptu státnu do
Prahy. Taký o K. Novotném vypráví pěkné věci -
snad se Vám bude zdát, že jsou to klepy, ale já se
mohu zalknout, zalknout hanbou, že nevolná tak
vým chlapiům veřejně natlonet hubu a už místo toho
si zde musíme nechat plivat do obličejů od Kde Kde.
Nedovedete si představit v Praze, kde žijete mezi svými a
v ordinárním Kralu, jak je to pro mne hrozně těžké ať
zde úplně sama a stále jen slyšet a číst ty útoky na
Čechy a takové podlé výpady těch nejhorších charakterů
a být to všechno docela bezbranně, bez nejmenší možnosti
odvěty. Někdy si myslím, že by bylo nejlepší jít do Německa
a nabídnout tam své služby jako inženýr. Polár
poborění a totiž policie jako zde bych tam jistě nemu-
sla mřít! Domů nesmíme a zde jsme na oběz a

co je nejhorší - musíme pokorně všechno spolýkat a čekat, až se někomu udáří nás vykopnout. Člověk nemůže mít ani čest ani národní hrdost, nic, musí si nechat bratřest - ně plivat do tváře a to je alespoň pro nás ten nejhorší viděl, takový si dovedu představit. Kolikrát si myslím, že by bylo opravdu lepší raději vůbec nežít, než žít takto ... ještě že můžu sám o ničím než - všechno jsem se odtahtud vrahila, byla jsem u něj tři dny na návštěvě. Zde se pověda, že Hitler odsadí do neděle ještě Terily, Račůstorf, Perinera a dr. Jnr, nevím co je na tom pravdy, ale já už se ničemu nedivím, už jsem si to odvykla.

58
 Čiňte, pane sekční šfo, tyto měsíce, které zde musíme prožívat za celí národní katastrofy, ještě v neprospěchu oraduš, jsou moji nejhorší životní zkušenosti - něco horšého už si ani nedovedu představit. A mění jsem s každým to všechno zde tak rádi - to nedo, že RW, long, zemi ... Člověk zde nechává Rus bratce a většinu životních iluzí, měl-li vůbec jáke!

mu, nebudu vás dál unavovat svými steskly, až se vaše vrátí bude to přece snazší, budeme dva a ve dvou se to snad přece jen líp ponese. Ani si letos neuvědomuji, že budu v únoru, že bude ještě v nadělovat a že jsem se jindy ne by vrátila dovedla do měsíce předtím intenzivně točit.

Neboť vás, pane sekční šfo, pozdravuji a prosím vás, vyprostě mně u milosti vaší paní tapuštiní za to moje poslední provinění. napište mně a já nevím, dali se na mne přece jen ještě nehneda!

Váš
 Dmenclová!

V Bratislavě 20. III. 29

Vážený pane ukřem' úte,

tož tedy se nám rozpadají pod mým všichni ideály a programy, které jsme již v předstí době měli co do společné vědecké práce; člověk se nancí hluběji pohledět do života, ukřem' my, upovam' pro ošetré válce, jsme vlastně chápali ju s té lepší strany. Nevantón a nedějují oi; dobud' jsme tu, v Bratislavě a miloti mimo mi, jsme, myslím, dšti bezpeční do Indonessu. Protože ale se zase změnily mnohé předpoklady, chcel bych se vás opřati, zda mi stále radíte jolq, jako při předstí malostě - to proto, abych si nezapřítal, že jsem zanedbal příležitost. Poměry u vás i u nás jím asi dšti; vzhledem pro mne ovšem by bylo, že bych nepřisěl o důchod z Plně, ukřem', jako vřel, nám žalim umožňoval trochu lepší životní niveau. Nepom' máme na km'kách post. grantěmy, takže tu teď dohora vidíme ve vzduchu. A přitom se s obavou ohlížíme po našem jižním směru.

Prosm' vás proto upřimně a ošetrně, poradte mi, jak zabud' toho, co se děje u vás; jde mi šetrně dštkěně o rozhodnutí doštrm rejn akademického, ale dštkěně životního, a nechej tak němit buj' váš rady a zkušěnost'.

Uchmejte se, že vám šim předstí vřem' štěm', a dopis lštravě nezapem'jte, jinak nemůž' přes hranice. Petř' váš program, milštrví pam' mštrvám a upřimněně částo dštrny Bojdy - to dštrm' mi snad potome v létě, o dovolen', v Praze, nepřijde - h' to jinak.

Váš upřimně oddaný

Mel

Bratislava 30. III. 34

Vážený pane sekerní šéfe,

děkuji Vám velmi pěkně za Vaš zájem i starost, kterým jste
projevil ve mém posledním dopise; teče mi totiž do bot
kd' už došla doopravdy. Uvažuje se, že v nejkratším čase
musí odhodit protě vřichmi, a to nejen úředníci, ale i t. zv.
volobudná prolat'm' (advokáti ná to mají vyžadovk'). Jkedy
j'u věci provedem' administrativního, kd'y dostanu dekret
propouštěcí bez nějakého velkého přičiněování či protekc.
Nebude-li to záhra, bude to za měsíc^{*)}. Jkedy poketně, během
dubna se vyšetřovat; protože ale j'to spojene's mnoha
formalitami, chtěl bych připravně ži'u podat návrh,
aby hledala list; a tu mi jde o to, má-li jít do Prahy,
či ma'd do Brna. Říkal jste o vlnocích vřichů, že se
kdedy se mnou psátelo pro Brno - přeměním k, že bych
raději do Prahy, ale to j' ovšem jinou složně právní, vyřádat
si nemohm - to proto, že by asi k'lnek v tom případě d'ím
s listy prodal a něco bychom si v okolí Prahy postavili. Také s
případě nepřímým bych v Brně měl dost přátelský, kde by se
dalo žalit. Jde mi tedy o to, kam zaměřit při hledání

*) List mášho puvníka Měste nám dnes, 31. III., oznámil, že pojede poradeň do Prahy, pojed-
nat předání nás všech puvních mař. Měmo. Mnoe propmo' odhod 30. IV., poněmž
nemám žádnou příšňnost.

lyst, či mohu jemu případně, jakmile tady se dozím
termínů, vyjet do Brna. Tady mívají ani na univerzitě,
registrují našeho člověka; inženýrů také tu zůstává jin
množství. U nás naštěstí jíme v stálém kontaktu s prezidiem,
~~jakže tam by mi ohledně termínů vyhovět, jako bych chtěl;~~
~~takže mne už a rozhodl jsem 4. květnem, je to přímo groteskní~~
situační pohyby tady na pi. fakultě právě sestavit komisi,
aby mne jmenovali profesorem - a já zatím hledím domů.

Bondě, pome klom hře, jate tak laskavo a popokite se,
mam-li tedy psat s Brnem, abych mohl si podle toho
zariadit program, ci snad vice s Bonem. Mamne otavny abychom
jate dokali list.

Co x hře Měst, dikil mi prof. Klecanda jate u d'nom,
ze som d'nom hrolednati exemplai jate tam, abych jate
mji tam nerozental - z vas amulky vidom je tak nenemil.
Odpustite mi to, prosim, to viky je na vas jsem myslil v prve
rade, kedze jsem knofky pridal do cet. Dned zitra tady v
kancelari uss to zaridim, mazi mne to velice. Tom se je to
abom ni u hay postme a je pak budeme mozi spoln caster
jonevati pohovrade. Dikuji take p. prof. Giblkevi a Matyjkovi;
zena to vechro dost tezko nez, tak dotu p' m bylo, a jak tezko
tu fyzicaly tak tezko a ted tu bude se som, co tu meta tak rada,
smet.

Upimime vas i mitshiron pam' a Prjivku prjivnanji
a mnohotratit vam dikuji vas,

Menci

(Mieho p. Tuhacka by bylo stoda rozvyt s jeho fotografadum, jde mu to spravdu dobre)

4. IV. 39

Vážený pane sekretáři,

Dnes jsem dostal od dresenské vlády dekret, že jako úředník české národnosti jsem dnem 30. IV. 39 sprostěn dněby a propuštěn ze služeb K. státu; o tom je se znárodněním prezidium Město v Brně. Podal jsem proto prezidium Město v Brně kolekt. žádost o převzetí a o vícemí dněby, přísobitě.

Prosím Vás proto věle a upřímně, zapomenete na mne; budy to slo, někde kolem 1. máje bych se hned přestěhoval. Pokud vyčkávat vyřízení mé žádosti budy v Brněslavě a jásmile dojde, rozjede se žena hned do Prahy, hned už do Brna kladat byt.

Děkuji Vám, pane sekretáři, a věrně odhod odcháťme, upřímně nejlepší práce. Děkuje Vás pykhorami a milostivě
paní manželka Vás odhodamí

Václav Mercl /

Na práni prýjemných trátek bychom byli málem v
tom chonu zapromněti: zejména dectě Bojde, na
kterom se křtěny zě zase o konsele prouyřkla. Vypróměvali
jome p̄ v neděti na fetezní stndańce.

1 Praze 21. VIII. 29.

Vážený pane Klemě Kře,

děkujeme Vám i milostivé paní velmi pěkně za vřomluvu z Bechyně a věříme, že k s Vámi už zase brzy budeme v drah. Vrátili jsme se k nám ze fčárny u Blatné, kde jsme byli s tatínkem v mydlině, odněmuh' od světa; tam jsme si znovu prostudovali nepomucký klášter a všechny zbytky, po něm, v širokém okolí roztroušené; napřel jsem tam také text k revizionu, ale velmi uměrně článek o pražském a, jin', a teď si připravuji přednášky o české gotice, protože umělnostem dobře ohledil už dr. Guth.

5 Půlčetem máme už asi 120 fotografií, a děkuji Vám, pane Klemě Kře, ještě jednou za to, že jste mi dal tak drahé přiležitosti opatřit materiál pro další studium. Mám totiž úmysl - dovolíte, li k tomu jeho uskutečnění - vyložit na tomto podkladě umění Petra Parléře z obřadního poměru doby Karlovy a Václavovy a připraviti o tom pěkně dobojinnou studii Pěncovi do Umění; budete-li mít v možnost jin druhu možností, bylo by krásné, kdybychom na podzim s Tuháčkem mohli ještě profotografovati Kolín, aby se nám ten Parléř ucelil. Věcké si ještě o tom ještě spolu pohovoříme, vidíte.

Jena si tu už také rozšířila svůj krásný horizont, vůči Vám ještě o tom příjímě pár slov.

Přejeme Vám i milostivé paní, alyte užiti opavdu pěkně ten delmek prarodiny; k podzimní je to venku desto nejpeknější. Pěkně Vás pozdravuji Váš

upřímně oddaný Václav Mencl

Vážný pane sekční šéfe, milostivá paní a Bojdo,

připojuji k množině dopisů také několik slov, které včar
nebudou svým obsahem tak plná pracovního programu,
s jasným se mi už vykládal. Ta totiž, jakožto hradeční paní,
(podle předlohy pana prof. Chaloupského) se ještě stále
obrátno v myšlenkách vzpomínkami na slunce a leto,
na vylety po hradech a zámcích českých, při nichž se
to tak rozkošně potí, leze, konpe a kd, zkrátka, které v
sobě ztělesňují všechny požánky, které nám poskytnou leto
a jí nám také slunce, teplo, jidni usměvavé končiny
a nemilují zimny; proto se mi také potád zdáji zdejš
lesnaté končiny v podluní sversky zdumčivé a zamleklé
proti tem jásavým letním scenériím Slovenska a proti
setelivému nízkmu jidni končin. A pak cesrování
ho hradech českých, to už není ten objavitelský a někdy
dokonce i průkopnický úin jako v takových divočinách
vychodního Slovenska nebo dokonce Podkarp. Rusi - zde
si to Slovák šape pěkne jako místa a je - o'zab! - mluva
převládání větky, co by chtělo sám a v kílku mavalin
vyprávěti - dáti si předloži ti hotové v umném proslovu
vzdelaného průvodce.

A proto se mi nejvíc líbil OROŤ, kde mišto průvodce
se pášly kozy anebo a to zejména přeživabný KRAKOVEC,
kde jsme byli skutečně počeli dopoledne hradeční paní,
přičemž jsme si vyprávěli v hospůdce pod ním klíč a
protože jidni výjemeč nebylo, hospoděti jsme tam také
holivě, že jsme došli v podluním okamžiku utčení
R vlaku. Na hradech, t. j. na opuštěných hradech bez
průvodců, tam ještě kvete modrá květ romantiky
a ten je myslim - přiznávám se kajicně - patřičnou něho
zájmu o hrady. Kdepak rostely - tam není těch možností
pro fantazii a romantiku se v nich vyplatí jen poměru
(pokud jsou tam stěhické netroby) - a proto, at žijí
hrady bez průvodců!

Neboť se vám věm poronci a sodečně zdraví

Dmenstova!

Vážený Pane,

p. Dr. Zdeněk Wirth,

Praha III / 501

U Sovových mlýnů 31

Vážený pane zřejmě seže!
dostáváš si sám i Vaši odpověď!
rozdělí práci na nejmenší a
zvládněš a mnoha přibude a
mnohem méně s novou řec.

Váš
František

Praha, 21. XII. 1939.